

8/4/25

לכל מאן דבעי,

הנדון: ליאנה קולנגייב ת.ז. 214390197

בת 21. סטודנטית להנדסת תעשייה וניהול.

שירתה כתצפיתנית בגבול עזה ב 7/10. הייתה בסכנת חיים מתמשכת עם חוסר שליטה ונחשפה לזוועות. מאז סובלת מהתקפי חרדה תכופים, הכוללים תחושת מחנק, קוצר נשימה, רעד ובכי. לעתים מלווים לעתים במצבים של חוסר יכולת לזוז ולדבר, אך מודעות למתרחש מסביב. התקפים אלה החמירו מאז יום השנה ל 7/10. יש גם חרדת ציפייה מתמשכת מלווה תחושת לחץ עד כאב. נמנעת מנסיעה לבד למרחקים מעל 20 דקות. נמנעת מחדשות ואזכורים של הטראומות. יש פלשבקים באזכורים של האירועים. בלילות יש סיוטים. יש קושי להירדם והתעורריות משינה שאחריה לא נרדמת שוב. רוב הזמן עייפה. מצב הרוח ירוד, קשה לה לשמוח. חשה אשמה. אין חשק. התאבון תנודתי. בנוסף קיימים דריכות, עצבנות והתקפי זעם. קשה להתרכז יותר מבעבר. לא הצליחה להתמיד בעבודה בגלל החרדה.

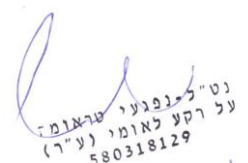
בבדיקה: מגיעה מלווה ע"י אמה. הופעה מסודרת. מאופקת. אי שקט קל. אפקט חרדתי, מתגונן ותואם. אין הפרעה בחשיבה או בפרספציה. ריכוז ירוד. ללא עדות למסוכנות. שיפוט תקין. תובנה קיימת.

אובחנה כסובלת מ Panic Disorder + PTSD, והחלה טיפול ב PRIZMA 20 MG/D + SEROQUEL 12.5 MG/D g עם הטבה במידה קלה. עדיין קיימת מצוקה ניכרת והפרעה משמעותית בתפקוד.

בברכה,

ד"ר שי גור

פסיכיאטר

נט"ל - נפגעי טראומה
על רקע לאומי (ע"ר)
580318129